СТАН АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ ОРГАНІЗМУ ЗА УМОВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ЕРОЗИВНО-ВИРАЗКОВОГО УРАЖЕННЯ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ

Ігор Геруш

Буковинська державна медична академія,
м. Чернівці, Україна

Вивчено вплив хронічного експериментального ерозивно-виразкового ураження шлунка та дванадцятипалої кишки на стан показників антиоксидантної системи білих щурів: активність супероксиддисмутази (СОД), каталази, глутатіонпероксидази (ГП), глутатіон-S-трансферази (Г-S-Т), глутатіон-редуктази (ГР), глюкозо-6-фосфатдегідрогенази (Г-6-ФДГ) та вміст відновленого глютатіону (ВГ).

Показано, що активність СОД у печінці тварин з експериментальною виразкою знижується на 14,1 %, каталази - на 32,2 % порівняно з показниками інтактної групи тварин. Суттєвих змін зазнавали також показники глутатіонової системи печінки. Система глутатіону відіграє унікальну роль в формуванні резистентності організму до різноманітних шкідливих впливів - це найважливіший захисний механізм клітини. Експериментальне виразкове ураження слизової шлунка і дванадцятипалої кишки викликає достовірне підвищення активності ГП та ГР, що можна розглядати, як компенсаторну реакцію, направлену на детоксикацію продуктів ПОЛ. Проте активність Г-S-Т, Г-6-ФДГ та вміст відновленого глутатіону в печінці дослідних тварин були достовірно знижені в порівнянні з показниками інтактних тварин. Отже, за експериментальної хронічної гастродуоденальної виразки в тканинах печінки відбувається некомпенсоване зрушення з боку антиоксидантної захисної системи. Інгібування антиоксидантної системи, очевидно, обумовлене

посиленням використання її компонентів для нейтралізації активних радикалів і гальмування інтенсифікованих процесів ПОЛ, а також порушенням синтезу антиоксидантних ферментів. Тому доцільним є пошук та дослідження препаратів з антиоксидантними властивостями для їх подальшого використання у комплексному лікуванні виразкової хвороби.